

[Kirkeministeren.]

derimod Folk, som har deltaget, og naar vi nu taler om det, synes jeg, at man gør de Folk Uret. Jeg ved, at Forslaget ikke indeholdt noget som helst, som var vendt mod Rigsdagen, men at det kun var tænkt som et Forslag, der skulde gennemføres med Rigsdagens Billigelse og Støtte. Men det er i øvrigt ikke min Sag.

Saa er der denne meget charmerende Røverhistorie med, at jeg har stjaalet „Fædrelandet“. Man kunde læse i Aviserne, at „Fædrelandet“ blev besat af Folk fra „Information“ og „Morgenbladet“ ved den tyske Kapitulation. Det blev besat aldeles omgaaende, dels for at hindre, at Folk fra Gaden misforstaaet skulde ødelægge Maskinerne, eller at Nazisterne skulde ødelægge Maskinerne. Denne Besættelse hørte sammen med den almindelige Besættelse af forskellige Foretagender, og den er senere afløst af et ganske lovformeligt økonomisk Forhold paa fuldkommen normal Vis.

Det ærede Medlem spørger mig ogsaa om disse Tegninger af Anton Hansen, som spotter Rigsdagen. Her kan jeg sige, at det er det ærede Medlem, vi tænker paa; vi synes, det er Synd at skrive Navnet hver eneste Dag.

Der har ikke i „Morgenbladet“ været redaktionelle Indlæg, hvor der truedes med Vaaben. Det er „Morgenbladet“s og Dansk Samlings absolutte Opfattelse, at Vaaben ikke er noget, man truer med over for andre Borgere i et frit Land.

Nu skal jeg ikke staa her og tale min Kollegas Sag; men den Maade, som Minister Juul Christensen er blevet behandlet paa, er igen et Eksempel paa den daarlige Vælgermødetaktik. Man beslutter, at en Mand skal have det klistret paa sig, at han har raslet med Vaabnene, skønt det er bevisligt, at han har talt om, at de, der havde Vaaben, maatte berolige sig og finde over til de normale politiske Veje for at gøre sig gældende, hvilket man ogsaa kan læse i Frihedsraadets Lokalkomité's Udtalelse fra Randers.

Endnu et Spørgsmaal: om den nuværende Regering er parlamentarisk? Den nuværende Regering har det samme Forhold til Rigsdagen som enhver anden Regering, hvad Rigsdagen jo har kunnet konstatere ved Forholdet i Lovgivningsarbejdet. Samtidig er det dog ingen Hemmelighed, at den nuværende Regerings Sammenhold beror paa, om den kan blive enig ogsaa med Parter, der ikke er repræsenteret i Rigsdagen, nemlig de Dele af Modstandsbevægelsen, som ikke har Repræsentanter her,

først og fremmest Organisationerne „Frit Danmark“ og „Ringens“.

Dernæst Paastanden om, at Modstandsbevægelsen i Danmark ikke har valgt mig. Jeg er kommet ind i Regeringen paa akkurat samme Maade som alle andre Ministre fra Modstandsbevægelsen. Der blev paa et vist Tidspunkt indledet Forhandlinger mellem Repræsentanter for de fire store Partier og Frihedsraadet, og Frihedsraadet blev af de fire store Partier anerkendt som den Part, der kunde forhandle paa Modstandsbevægelsens Vegne. Derfor er jeg ganske som de andre 8 foreslaaet af Frihedsraadet og accepteret af Repræsentanterne for de fire store Partier.

Det ærede Medlem har ogsaa tit beskæftiget sig med mine Lidelser. Nej, jeg har ikke været fængslet af Tyskerne. Det er jeg glad for. Jeg kunde godt være blevet det. Jeg er glad for, at jeg slap. Der var to Aar, hvor jeg kunde være blevet det hver Dag.

Saa vil jeg lige rette en Misforstaaelse med Hensyn til Rusland, idet jeg skal holde mig fra denne Per Degn-Argumentation om Barbariet og Det tredje Standpunkt. Det er om den Abortlovgivning i Midten af Trediveerne, som det ærede Medlem harcellerer over at jeg syntes var noget godt. Jeg maa dog oplyse over for det ærede Medlem, at denne Lovgivning var en Revision af en for vidtgaaende Adgang til Abort, som var vedtaget i Tyverne, en Revision i Retning af at redde Børnene.

Saa er der endelig til Slut det berømte Møde paa Amager, hvor jeg har talt om den politiske Kærne, som var nationalt og socialt fordærvet. Jeg er meget taknemmelig over at faa denne Lejlighed til at besvare dette Spørgsmaal, fordi det ogsaa over for andre har givet Anledning til Misforstaaelse. Naar jeg har sagt dette, og naar der er andre inden for Modstandsbevægelsen, som Gang paa Gang har sagt noget tilsvarende, saa vil jeg meget bestemt sige, at det Skel, vi sætter, sættes ikke mellem Modstandsbevægelsen og de Partier, som har været ledende i Rigsdagen. Det sættes ikke mellem Kommunist og Dansk Samling paa den ene Side og de fire store Partier paa den anden Side. Det Skel gaar for os et eller andet Sted inde i de store Partier, og det maa de store Partier selv klare, og det har de ogsaa givet Udtryk for ved Beslutningen om Nedsættelsen af en Æresret baade af det konservative Parti og af det socialdemokratiske Parti. Det vilde være fuldkommen uberettiget fra vor Side, hvis vi satte Skellet mellem disse Partier paa den ene Side og os